

13. Jun. 1842

FACTS

Date:

13. Jun. 1842

Page number:

Dagbog A, side 31

TRANSCRIPTION

13 Juny

Det er idag et Aar siden min Fader¹ døde; hvor hurtigt er det ikke ilet hen uagtet det var mit tungeste. Det bragte nogle sande Glæder, men flere Sorger. Det har været et af de tunge Aar, som vel modne os, men gjøre os tillige ældre og bittre. Gud give mig kun Kræfter til at stride Striden til ende, og jeg skal ikke klage. "I Tidens Fylde sender Gud sin Søn i Hjertet. Naar er Tidens Fylde? Den er der, hvor Tid ikke er – hvo som midt i Tiden har sat sit Hjerte i Evigheden, i ham er Tidens Fylde". Saaledes siger den gamle Munk, Mester Eckart,² og jeg troer ham; men hvormangt et jordisk Ønske har jeg ikke, ja, gaaer ikke min hele Tragten ud paa Lykke efter min Forstand her? Skal jeg først faa Fred i mit Hjerte, naar hvert jordisk Ønske er qvalt? Gode Gud! skabte Du da ikke denne skønne Verden for alle Dine Børn?

¹ Oberst Joachim Theodor Lundbye (1778-1841).

² Mester Eckart, (ca. 1260-ca. 1328), tysk mystiker.

Torson er en aarndrig Dame, og ihuerviel jeg har kint lidet Ode for 31.
Mens det kunde jeg dog hore, at ~~den~~ hendes Sjæl var intet saakentligt
men yndigt var det at see da der Givtænke spillede Javanella
hundredes Rønne med forbaasende Læ og guds David so trin det
idet de knippede med Fingrene for at efterligne fastagetter. Det
er nogle derlige Børn, den ældste Datter er ualmindelig smuk
har et ganske italiensk Ansigt, og sin yngre lille Søster da bli-
ver maaskee end m. kjønligere. Den ældste Søn, min Elsk, Frederik,
er dog ikke smuk. De yngre Sønner af Liliam ^{den lille} ~~den~~ der ogsaa
og en lille Pige af Secretair Blantmanns. Med hele Ungdommen
begynder jeg nu i Altsyn, især den lille: min lille Lommebog
og fortalte dem, o, hvor lykkelig bliver jeg ikke altid i en sand
Hjerte af Børn, da glæmmer jeg Alt, hvad der trojkes og pines -
hænges mig ganske til den lille skyldfri Glæde og bliver selv
god og Børn prægt i sande arme Pielikke. Det varer kint kort!

10. Juni

Aftenens gik jeg om Aftenen til Jagersborg. Samme Aften havde den unge
Major Aggersborg Røgløys, og Lægen, Skaugaard deromble blev dog færdig. Jeg
kint ind igjen i gaar Eftermiddags Tidsmat for at hilse paa en mors Datter
og en tysk Concino, nemlig Jacob Bonneris og Augusta Lorenzen, som
er for læst ind hans Broder Emanuel i Christiania.

13. Juni

Det er idag et Aar siden min Fader døde; hvor kintigt er det ikke lidet
hen nigtet det var mit Ængste. Det bragte nogle sands Glæde,
men flere Sørger. Det har været et af de tungste Aar, som vel maades
as, men yngre astellige ældre og bitre. Gud give mig kint Kræfter til at
stride Tiden tilende, og jeg skal ikke klage. "Tidens Fjælde sender Gud
sin Lære i Alverden. Hvad er Tidens Fjælde? Den er det, hvor Tid
ikke er - her som mit: Tiden har sat sit Alper i Eiigheden,
i ham er Tidens Fjælde." Saaledes siger den gamle Maark, Master
Eckart, og jeg traer ham; men haarmangt et gandsk Døkke har jeg ikke
paa gaar ikke min hele Traagten ind paa lykkes efter min Forstend her? 2-
Skal jeg først faa Fred i mit Alper, naar hvert gandsk Døkke er gvalt? 2-
Gud Gud! skatte Di da ikke denne skjønne Verden for alle Dine Børn? 2-